

Advente 2024

Šī Ziemassvētku vēstule ir citāda, jo 7. janvārī nomira mamma, kas to aizsāka un līdz šim virzīja uz priekšu.

Taču, kamēr mēs par viņu runājam un domājam, viņa joprojām ir ar mums, un tāpēc mēs turpinām šo Ziemassvētku vēstuli.

Attēlā redzams mūsu ģimenes kaps Dītldorfā, kur esam uzstādījuši un izrotājuši Ziemassvētku eglīti viņas piemiņai.

Mēs arī labprāt jūs visus informēsim par mūsu ģimenes attīstību un priecāsimies, ja vēlēsities mums pastāstīt par savām darbībām un domām.

Vairāk lasiet šeit:

www.vilshof.de

Sveiki visi,

šogad viss ir mazliet savādāk un mūsu mammas vietā Maija man atgādina par Ziemassvētku vēstules rindu rakstīšanu....

Lūk, kas pie mums notika:

Es un Kriss pagaidām esam veseli, tāpat kā Kristiānai vasarā man tika izņemts vairogdziedzeris kāda stulbuma dēļ, bet tagad viss ir kārtībā, un pēc tam man tika ļauts pavadīt vēl vienu nedēļas nogali skaistā vientulībā ar sevi un savu datoru un jogas paklājiņu smalkā izolācijā radiojoda terapijai Barmherzige Brüder Regensburg - ir arī sliktākas lietas!

Mūsu bērniem:

Vanda un Tomass un viņu suns Bella joprojām dzīvo Veierhammerē un ar čaklu palīgu palīdzību ir padarījuši savu māju un dārzu skaistu.

Leo un Irina joprojām ir labi un uzticami kaimiņi,

Rosi pašlaik veic prakses semestri matemātikā un daudz strādā ar skaitļiem un optimizāciju, Jānis vasarā atgriezās no Austrālijas un tagad studē mākslīgo intelektu un datu zinātni Regensburgā. Viņi abi dzīvo studentu kopmītnē, gandrīz

viens otram pretī, Rosi ir virtuves kombains, Jānim - portafiltru kafijas automāts, tāpēc viņi viens otru lieliski papildina!

Martā mūsu uzticamā Luna atvadījās no mums, un mēs gaidījām aptuveni 3 nedēļas, pirms iegādājāties jaunu suni. Tagad Toni sargā mūs, visus kociņus un lapu kaudzes, un, ja viņš kaut ko dzird, skaļi rieta un skan trauksmes signāls.

Ar šīm rindiņām es novēlu jums visiem labu laiku.

Ar laba vēlējumiem,

Marita un ģimene

Maija

Kopš mamma aizgājusi, mūsu māja ir kļuvusi tukšāka. Es vienmēr iedomājos, ka viņa ir Rīgā - kā tas bieži bija - un tur labi pavada laiku. Tātad viņa joprojām ir tur, tikai ne fiziski.

Tētīm klājas diezgan labi, viņš iespēju robežās rūpējas par sevi, kurina apkuri un joprojām brauc ar savu mašīnu, dodas uz pārstrādes centru un sniedz pakalpojumus pārtikas bankai pilsētas trijstūrī. Kad mežā jāstrādā, Stefans un Jūlijs brauc un palīdz.

Stefans turpina strādāt Mōbelum un ceļā uz darbu un brīvajā laikā daudz brauc ar velosipēdu, dažkārt kopā ar vilcienu. Šogad viņš ir pat ceļojis uz Franciju, Austriju, Čehiju, Saksiju un Tīringeni.

Es joprojām strādāju bioloģiskajā tirgū un izbaudu darbu ar pircējiem, kolēģiem un pārtiku. Kopš vasaras atkal spēlēju trombonu Burglengenfeldes skolas bigbendā, un man ļoti patīk spēlēt skaistu mūziku kopā ar jauniešiem.

Šogad ar velosipēdu izbraucu Berlīnes mūra veloceļu, kas bija patiešām daudzveidīgs un izglītojošs. Man ļāva arī izmēģināt saliekamo velosipēdu, un es biju tik ļoti sajūsmināts, ka rudenī vienu iegādājos. Ar to braucu vilcienā uz Diseldorfu un iepazīnu pilsētu.

Lina (23) tur studē mūziku, un mēs, protams, izmantojam iespēju apciemot viņu viņas pašreizējā dzīvesvietā un iepazīt kultūru, ēdienus un ainavas.

Zoe (21) ir pārcēlusies kopā ar Vandu un Tomasu un apmetusies pie sava drauga, kurš dzīvo pretī; viņa pieskata bērnu bērnudārzā un tagad vēlas iegūt papildu kvalifikāciju šajā jomā.

Jūlius (19) diemžēl pārtrauca ainavu dārznieka apmācību, bet kopš tā laika strādā nelielā ainavu veidošanas uzņēmumā un tagad uz diviem mēnešiem ir devies atvaļinājumā.

Novēlu jums visiem labu laiku, labu veselību un draudzīgus cilvēkus!

Stephan, Linus, Finn, Nils, Astrid, Finn, Nils, Astrid

Lai gan mammas vai vecmāmiņas vairs nav šeit, viņa bieži nāk prātā - pie noteiktiem notikumiem, stāstiem - un es vienmēr domāju, ko viņa būtu teikusi par to vai citu; tā kaut kā viņa joprojām ir ar mums!

Šogad mums ir notikušas dažas izmaiņas: Stefans ir slēpis savu biroju Regenstaufā, jo kopš kroņa tur kāds ir bijis tikai epizodiski - un, protams, tas ir arī izmaksu faktors. Tāpēc pirmajā ceturksnī mēs bijām diezgan aizņemti: tīrīšana un pārkārtošana, šķirošana, pārdošana, dāvināšana, likvidēšana. Tagad kopš jūlija birojs oficiāli atrodas viņa mājās.

Darbs man ir kā parasti, man ir jautri strādāt, un tajā pašā laikā - ja laikapstākļi to atļauj - es varu saņemt savu ikdienas devu sporta un svaiga gaisa, braucot ar velosipēdu. Vasara bija lieliska peldēm upē, reizēm satiec draugus vai kaimiņu un var nedaudz papļāpāt ūdenī.

Linuss (22 gadi) joprojām dzīvo Kemptenē piensaimnieku dzīvokļa kopīpašumā, vasarā normāli pabeigs tehniķa kursu un pēc tam vēlas darīt kaut ko uzņēmējdarbības vadībā, redzēsim, kas notiks. Tagad viņš mājās atgriežas retāk, jo nedēļas nogalēs viņi bieži iepazīst apkārtni un kaut ko dara, piemēram, kāpj Haldenvangera "kalnā" vai slēpo.

Finns (19) jau trešo gadu strādā par mācekli BMW, viņam ir jauki kolēģi un darbs viņam patīk. Viņš ir cītīgs parkūra sportists un nodarbojas ar visādām mākslinieciskām lietām, ko es dažkārt labprātāk neredzu - tāpat kā Nils, kurš bieži vien visu filmē, lai mums tiešām būtu jāskatās...

Nils (17) jau otro gadu mācās par elektronikas tehniķi, viņš saliek kopā arvien sarežģītākas lietas, tāpēc labi, ka man tas nav jāsaprot. Kad viņam ir brīvs laiks, viņš bieži brauc uz Minheni, lai redzētu savu draudzeni, vai arī viņa atbrauc pie mums nedēļas nogalē. Lai dzīvo D biļete!

Brīvajā laikā mēs visi daudz ceļojam kopā ar draugiem, arvien mazāk esam vajadzīgi kā šoferi, cerams, drīzumā vēl mazāk, kad arī Nilsam būs autovadītāja tiesības. Tāpēc mēs bieži esam ārpus mājas bez bērniem, slēpojam vai dodamies pārgājienos ar draugiem, Tiffy brauc ar motociklu, un kopš rudens esmu atradusi orķestri, kurā varu spēlēt altu (tā bija mana apņemšanās 2024. gadam!).

Es ceru, ka jūs visi varēsiet izbaudīt Adventes un Ziemassvētku laiku, veselīgi noslēgt veco gadu un labi iesākt jauno. Jauno gadu, cerams, sagaidīsim siltumā, kopā ar Eri un Tobiju visi pavadīsim Ziemassvētku brīvdienas La Palmā, un gaidas pieaug paralēli miglainajam laikam, kas šeit valda!

Sveiki visiem no Toby un Eri no Leuzdorfas

Šī ir pirmā reize, kad decembra sākumā mums nav piezvanījusi mamma, lai pateiktu, ka ir jāraksta Ziemassvētku vēstules teksts... tas ir smieklīgi. Bet mēs nodomājām, ka tas noteikti būtu mammas interesēs, ja Ziemassvētku vēstules no Vilshofas tradīcija nepazustu pavisam.

Un tā lūk, gads no mums: daudz kas ir noticis, jaukas un skumjas lietas, bet pamatā mums klājas labi! Darbs paliek nemainīgs, daudz kas notiek skolā un sabiedrībā, bet, par laimi, starp tiem vienmēr ir darba pauzes. Piemēram, mēs bijām Bavārijas mežā, ar draugiem Kvedlinburgā, un kulminācija noteikti bija mūsu Alpu velobrauciens vasarā: no Ženēvas ezera līdz Nicai, daļēji pa Tour de France maršrutiem. Lai gan pa ceļam bija dažas lietainas dienas, tas atkal bija brīnišķīgi, ļoti nogurdinoši (jaunāks jau nekļūsi...), bet kā balva vienmēr bija lieliski skati kalnu virsotnēs.

Mājās nav nekā jauna, izņemot trīs jaunas paaugstinātas dobes, kurās tagad varam audzēt vēl vairāk pārtikas. Mēs priecājamies par visu, kas aug, un priecājamies, kad mums ir laiks vienkārši pasēdēt dārzā.

To pašu novēlam arī jums: laiku "palēnināt" un izbaudīt dzīves prieku! Novēlam jums priecīgus Ziemassvētkus un svētīgus svētkus!

Christiane un Darius (drīz būs 16 gadi)

šogad ir daudz kas noticis... pat daudz kas tāds, par ko mammai būtu patīcis "ziņot"...

Darius ir izgājis kopumā 3 nedēļu darba praksi, 2 reizes dažādos bērnudārzos un vienu reizi peldbaseinā. Viņam viss ļoti patika (īpaši greznā ēdināšana peldbaseinā). Bet tagad vasarā viņš gatavojas kārtot skolas beigšanas eksāmenu, un tad viņš arī mācīsies M-skolā 10. klasē, tāpēc viņam vēl ir laiks padomāt, kurp viņš gribētu doties.

Uzmanīgais lasītājs, iespējams, atceras no pagājušā gada, ka ar velosipēdu ķiveru drukāšanu viss nevedās tik gludi, īsā laikā strādājot atkal un atkal, līdz janvārī kļuva skaidrs, ka tam visam vairs nav nākotnes. Tāpēc jau gada sākumā man bija skaidrs, ka pēc pirmā pusgada (mums vēl bija darbs līdz maijam) profesionāli pārorientēšos, kas pēc tam noritēja diezgan gludi. Pēc 3 mēnešu vasaras baudīšanas bez darba tagad kopš septembra strādāju speciālajā skolā par skolas pavadoni 12 gadus vecam zēnam un 1-2 reizes nedēļā internātgrupā nepilngadīgajiem ārzemniekiem bez pavadības. Man īpaši iepatikušies puika dzīvojamā grupā, viņi visi ir briesmīgi jauki un pieklājīgi, priecīgi un pateicīgi, kad kopā ar viņiem mācies skolā, spēlē futbolu vai vienkārši sarunājas.

Februārī aukstumā es sevi palutināju ar futbola spēli kopā ar Linusu: Es arī skatījos tiešraidē Nirnbergas vēsturisko uzvaru 8:3 pret Regensburgu, kad

Leipciga spēlēja Čempionu līgā pret Madrides Real (ar Toniju Kroosu!). Bez tam BuLi spēles bija skatāmas tēta siltajā viesistabā...

Tad šogad es atklāju vēl vienu lielisku lietu: braukšanu brīvdienās vienatnē! Pēc tam, kad Darjus pārvērtās par īgnu pusaudzi un vairs negribēja braukt līdzī, es vienkārši atstāju viņu mājās un divas reizes lidoju uz Fuerte, katru reizi uz nedēļu, darot, ko gribēju un kad gribēju - vai arī ne... Tā noteikti nebija pēdējā reize!

Darius arī izbaudīja laiku bez mammas, aicināja savus draugus spēlēties un pat sakopa māju, pirms es atgriezos mājās!

Novēlam jums visiem jauku, mierīgu Ziemassvētku laiku, palieciēt veseli!

Translated with DeepL.com (free version)